

Faceți cunoștință cu *Kitty* și ceata ei pisicească

Kitty

Kitty are superputeri, dar este, oare, pregătită să devină o supereroină, precum mama ei?

Din fericire, ceata ei pisicească are încredere în ea și o ajută să scoată la iveală eroina care se ascunde înăuntrul ei!

Pumpkin (Dovlecel)

Un pisicuț vagabond, cu blănița roșcată, devotat trup și suflet lui Kitty.

Figaro

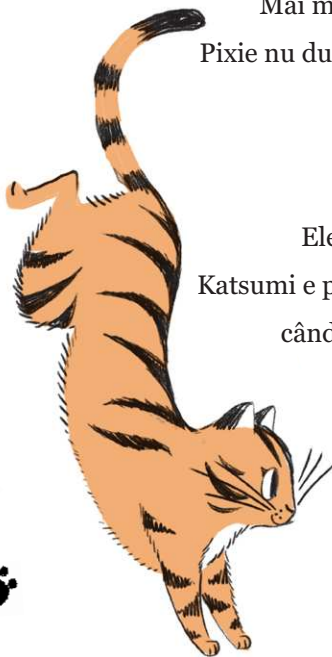
Energic și gata oricând de o nouă aventură, Figaro cunoaște întreg cartierul ca pe... propria lăbuță.

Pixie

Mai mereu în câte-un bucluc,
Pixie nu duce deloc lipsă de imaginație!

Katsumi

Elegantă și sofisticată,
Katsumi e prima care o cheamă pe Kitty
când dă de câte-un necaz.

Capitolul

2

Kitty fremăta de nerăbdare când, în seara următoare, s-a alăturat mulțimii de copii care participau la paradă. Luna plină poleia cu lumina sa străzile pline de oameni, ghirlande cu stegulețe aurii și roșii atârnavu întinse

între stâlpii felinarelor și lampioane
agățate de ramurile copacilor pâlpâiau ca
niște fructe fermecate, de culoarea mierii.

O adiere răcoroasă a suflat ușor
de-a lungul străzii, așa încât Kitty și-a
încheiat jacheta până la gât.

Emily a prins-o de braț:

— E atât de multă lume! Și uite
câte lampioane!

Kitty a văzut unul care semăna cu un
tren și altul, ca un inorog cu un corn lucios.

— Sunt atât de multe și atât de diferite!
a zâmbit Kitty prietenei sale. Dar eu cred
că tot fluturele tău este cel mai frumos.

Doamna Phillips a chemat copiii
alături de ea — apoi parada a început.

S-au aprins toate lămpioanele și
mulțimea s-a pus în mișcare, ca o

omidă gigantică care scliepa și se legăna
încoace și-ncolo. Trotuarele erau
înțesate de spectatori care aplaudau pe
măsură ce grupul de copii trecea prin
dreptul lor.

Kitty se simțea în culmea fericirii.

Era minunat să participi la ceva atât de

impresionant. Privea în jur, la toți acei oameni și la felinarele lor. Ar fi vrut să le țină minte pe fiecare, să le poată descrie în amănunt lui Pumpkin, lui Pixie și lui Figaro, după ce se va întoarce acasă.

Dar o mișcare pe unul dintre acoperișurile din apropiere i-a trezit atenția. S-a uitat bine și a observat o umbră întunecată țâșnind din spatele unui horn.

Lumina lunii a părut că pâlpâie o clipă reflectată într-o antenă de satelit. Când a privit din nou, umbra dispăruse.

Chiar în momentul în care parada a ajuns la o cotitură a drumului, o pală de vânt a umflat șiragurile de stegulețe atârinate de-a lungul aleii.

— Mi-a dispărut ceasul de la mână!
s-a auzit cineva din mulțime.

Kitty s-a uitat într-acolo. Un om cu părul cărunt își privea încheietura mâinii, nevenindu-i să creadă. Și-a verificat apoi buzunarele și, în cele din urmă, s-a aplecat să privească pavajul din jur.

